

Tisková zpráva

6. ledna 2016

Chronologie TÜV SÜD

1866: Založení společnosti

Dne 6. ledna 1866 zakládá 22 bádenských podnikatelů "Společnost pro dohled a zabezpečení parních kotlů se sídlem v Mannheimu". Prvním předsedou se stává továrník Carl Selbach. Podnikatelé tím reagují na neštěstí, ke kterému došlo o rok dříve v pivovaru zum "Großen Mayerhof". Prasklina v plášti parního kotle používaného v pivovaru přitom způsobila výbuch. Neštěstí si vyžádalo jednoho mrtvého a několik zraněných. Školený technik by mohl vadu snadno objevit a zabránit tak katastrofě. Pravidelné inspekce se však neprováděly. Personál obsluhy není seznámen s riziky provozu kotle. Neštěstí není ojedinělé a počet provozovatelů parních kotlů rychle stoupá. Jak vláda v Bádenském velkovévodství, tak potenciálně dotčení průmyslníci tedy podpořili založení revizního spolku. Díky pravidelným prověrkám kotlů se má v budoucnu zabránit haváriím. Tento model se stává vzorem a založení mannheimské společnosti je výchozím bodem technické kontroly v Německu.

1868: První znalec

Dne 13. října 1868 nastupuje do zaměstnání v Mannheimu čerstvě 29letý inženýr Carl Isambert. Je prvním placeným znalcem technického kontrolního spolku v Německu. Hned o pár dní později podniká Isambert svou první inspekční cestu. Výsledek je otřesný: Mnoho kotlů vykazuje nebezpečné závady. Majitelé a dozorcí kotlů na mnoha místech nerozumí ani základům bezpečnosti zařízení. Isambert pomáhá, kde může. O rok později skládá na valné hromadě členů Mannheimského spolku účty: Akutní nebezpečí výbuchu již nehrozí u žádného z kontrolovaných kotlů.

1870: Revizní spolek v Bavorsku

Na Mikuláše roku 1869 přistupuje k řečnickému pultu Polytechnického spolku v Mnichově majitel továrny na zpracování mědi Abraham Lismann. Lismann si své pódium vybral dobře, neboť mezi jeho posluchači je celá řada nejuznávanějších přírodovědců a techniků v Bavorském království. Lismann, který ve své továrně sám provozuje tři parní kotle, iniciuje založení "Spolku pro dohled a zabezpečení parních kotlů v Bavorsku". Přítomní, mezi nimi konstruktér Carl Linde a majitel pivovaru Gabriel Sedlmayr, okamžitě jmenují výbor pro realizaci tohoto plánu. Tato pracovní skupina zpracuje tištěnou brožuru včetně návrhu stanov zakládaného

spolku, která bude doručena všem provozovatelům kotlů v plánované spádové oblasti. Tato myšlenka se setkává s kladným ohlasem i v Augsburgu, Bayreuthu, Norimberku a Würzburgu. Dne 23. dubna 1870 na schůzi v pavilonu anglické kavárny v Mnichově vzniká Bavorský spolek pro revizi parních kotlů (BDRV). Prvním předsedou se stává majitel továrny na lokomotivy.

1877: Úspěchy hovoří samy za sebe

Walther Gyssling, hlavní inženýr Bavorského spolku pro revizi kotlů, může být pyšný, když členům podává zprávu za obchodní rok 1877. Již pět let nevybuchl žádný z více než 1.000 parních kotlů, které spolek kontroluje. Taková míra úspěchu je pro státní kontrolory, kteří agitují souběžně s kontrolory BDRV, nedosažitelná. Jen v roce 1878 v Bavorsku explodovala dvě zařízení posuzovaná těmito kontrolory. I ve Württembersku, kde spolek pro revizi kotlů vzniká v roce 1875, zaznamenává technická kontrola prováděná na vlastní odpovědnost působivé úspěchy: V první výroční zprávě za rok 1877 informuje inženýr stuttgartského spolku Heinrich Bellmer, že za posledních dvanáct měsíců odstranil celých 172 závad bezprostředně spojených s nebezpečím výbuchu.

1881: Jednotné standardy

Mezitím vznikají spolky pro revizi kotlů téměř v celém Německu. Každý znalec však může rozhodovat vcelku samostatně o tom, co rozumí řádnou funkcí. Ačkoliv od roku 1873 již existuje německý svaz spolků pro revizi parních kotlů, nejsou stanoveny žádné závazné standardy pro bezpečnost parních kotlů. V období květen až červen 1881 uzavírá svaz se spolkem německých železáren dohodu o zásadách pro kontrolu materiálu při konstrukci parních kotlů. S těmito takzvanými würzburgskými normami začíná technická kontrola poprvé už při konstrukci kotle, aby se předem minimalizovala pravděpodobnost havárií. Stejný směr nastolují i hamburské normy vydané v roce 1884, které stanovují směrnice pro výpočet tělesa kotle.

1888: Přeshraniční spolupráce

I na druhé straně německých hranic získává myšlenka technických kontrolních spolků stále více příznivců. Některé zahraniční spolky dokonce již vstoupily do Svazu spolků pro revizi parních kotlů se sídlem v Hannoveru. Proto se německá mateřská organizace v roce 1888 přejmenovává na Mezinárodní svaz spolků pro kontrolu parních kotlů. Zatímco politická scéna uvažuje ještě téměř výhradně v národních kategoriích, je pro průkopníky technické kontrole neoddiskutovatelné, že bezpečnost se nesmí zastavit před státními hranicemi.

1903: Pára a elektřina

Počátek průmyslové revoluce je spojený s parním strojem, od té doby však přibývá strojů poháněných elektřinou. Již od roku 1900 existuje v Bavorsku Spolek pro revizi elektrických zařízení. Mnoho členů je současně příslušníky Spolku pro revizi parních kotlů, protože ve svých podnicích používají obě technologie. Je tedy přirozené, že se oba spolky v Bavorsku v roce 1903 slučují do Bavorského revizního spolku. V tom samém roce zřizuje badenský Spolek pro revizi parních kotlů elektrotechnické oddělení.

1906: Průkopník automobilu

V září 1906 vydává badenská vláda nařízení, které předepisuje kontrolu motoristů a automobilů ve velkoknížectví: "Má-li být motorové vozidlo uvedeno do provozu, musí o tom majitel písemně informovat okresní úřad ve svém bydlišti. [...] K oznámení je nutné přiložit posudek úředně uznaného znalce." Realizací kontrol je pověřen badenský Spolek pro revizi parních kotlů. Aby spolek tyto nové úkoly zvládl, spolupracuje s firmou, jejíž název je neoddělitelně spojen s úspěšnou historií automobilu: Ve společnosti Benz & Co. získává dvanáct inženýrů pro konstrukci kotlů kvalifikaci znalce automobilů. Jméno Benz v té době již znamená pojem pro všechny automobilové nadšence. Vždyť Carl Benz v roce 1886 se svým patentovaným motorovým vozem číslo 1 vyvinul historicky první, v praxi použitelný, motorový vůz. V srpnu 1888 Bertha Benz ujela s vozem, který vyvinul její manžel a byl označen jako motorový vůz číslo 3, 106 kilometrů dlouhou trasu mezi Mannheimem a Pforzheimem a podnikla tak první jízdu automobilem ve více zemích. Nyní, v roce 1906, začíná v Mannheimu, rodišti automobilové dopravy, i technická kontrola motorových vozidel.

1913: Kontrola výtahů je standard

Revizní spolky kontrolují elektrické výtahy od roku 1907 (Bádensko) a 1908 (Bavorsko). Zpočátku je však na uvážení provozovatele, jak často a zda vůbec se kontroly provádějí. To se v Bádensku mění s vyhláškou zemské vlády z léta 1912, která předepisuje prohlídku osobních výtahů každé dva roky, nákladních výtahů každé čtyři roky. Všichni inženýři bádenského Revizního spolku jsou ministerským výnosem jmenováni znalci pro přepravní techniku. Potom se v roce 1913 konají poprvé celoplošné kontroly výtahů v Bádensku. Nová oblast obchodní činnosti je dobytá.

1914: Zvraty ve válce

Vyhlášení války Německa Rusku a Francii v srpnu 1914 je velkou částí německé veřejnosti přijímáno s nadšením. Brzy se však projevují ničivé následky války, i s ohledem na revizní spolky: Práce v Mezinárodním svazu, který existuje od roku 1888, končí. I normalizační komise svou práci pozastavuje. Mnoho znalců bylo hned krátce po vypuknutí války povoláno do vojenské služby, nebo se přihlásilo dobrovolně. To samé se týká i odborného personálu členských firem. Technické knowhow klesá, zatímco se současně provádí stále méně kontrol. Následkem jsou havárie, jako například v prosinci 1916 v Norimberku: Tam kvůli chybě obsluhy

exploduje vodní kotel velké elektrárny, tři lidé umírají. Celé město zůstává skoro celý den bez proudu. Až v roce 1921 je nově založena zastřešující organizace - nyní jako německý svaz.

1921: První kroky pro ochranu životního prostředí

Ochrana před emisemi není vynález osmdesátých let minulého století. Bavorský revizní spolek se tomuto tématu začíná daleko více věnovat již krátce po svém založení. Již v roce 1879 poskytuje svaz poradenské služby magistrátu města Mnichov v oblasti prevence spalin z topenišť parních kotlů. Ve výroční zprávě za rok 1912 mobilizují bavorští znalci proti trendu stále nižších komínů: Ty mají být, podle pokrokového stanoviska svazu, „kvůli škodlivým složkám spalin [...] s ohledem na osoby, zvířata a rostliny v okolí [...] nepřijatelné“. V roce 1921 vypracuje Bavorský revizní spolek posudek o zatížení prachem z topných zařízení. I zde požaduje dodržení minimální výšky komínů.

1923: Hyperinflace

Členské příspěvky a poplatky za kontroly tvoří odjakživa základ financování revizních spolků. Tento základ padá, když se hodnota říšské marky propadá do nekonečna. Aby zabránil hrozícímu bankrotu, zvyšuje bádenský spolek své členské příspěvky v roce 1923 nejdříve na 500násobek, pak na 1000násobek a nakonec na 3000 násobek původní výše. Znehodnocení peněz však postupuje daleko rychleji: "Delší služební cesta, započatá s dostatečnými peněžními prostředky, se často musela přerušit, protože peníze, které si pracovník vzal s sebou, zmizely otočením ruky, a peníze posílané dodatečně poštou čekal stejný osud ještě dříve, než se dostaly ke svému příjemci." Až po zavedení rentenmarky v listopadu 1923 se mohly revizní spolky vrátit k solidnímu hospodaření.

1930: Létající atrakce

Mnichovský Oktoberfest se na konci dvacátých let minulého století stal zdaleka největší lidovou slavností v Bavorsku. Od konce 19. století tam jsou i poutě, dosud se však systematicky nekontrolují. Protože jsou konstrukce stále smělejší a nebezpečnější, vydávají bavorská ministerstva zahraničí, vnitra a zemědělství a práce v létě 1929 vyhlášku: Bavorský revizní spolek má pravidelně kontrolovat "Létající konstrukce" v jižním Bavorsku. V roce 1930 poprvé vyrážejí tři inženýři spolku "do terénu", aby podrobili tři horské dráhy, tři tobogány a jednu "autodráhu" kontrole jejich slabin. Díky opakované činnosti na největší lidové slavnosti na světě rozvíjejí mnichovští inženýři přední a jedinečnou kompetenci v oblasti "létajících atrakcí", která je žádaná dodnes.

1938: Nový řád a usměrnění

Hned po jmenování Adolfa Hitlera říšským kancléřem 30. ledna 1933 začínají národní socialisté rozbíjet demokratický právní stát. Nezávislé spolky a instituce se "usměrňují", klíčové pozice se obsazují příznivci národně socialistické ideologie. Tento osud postihuje i revizní spolky. K tomu dochází k "vlastnímu usměrnění". Bavorský revizní spolek hned na začátku nařizuje používat hitlerovský pozdrav, židovští a jinak politicky

smýšlející zaměstnanci jsou ze spolku vypuzeni. V březnu 1938 dochází k základní změně organizace technické kontroly v Německu: Z dosavadních 37 institucí na území Říše vzniká 14 regionálních kontrolních spolků, které se poprvé nazývají jednotně TÜV (Technické kontrolní spolky). Na místo individuálních stanov nastupují jednotné stanovy. Pro společnosti, které provozují zařízení podléhající povinnosti kontroly, je členství v příslušném TÜV povinné. Tak se systém technické kontroly modernizuje a sjednocuje na národní úrovni. Cena za to je vysoká: Spolky ztrácejí svou nezávislost a tedy jednu ze svých nejdůležitějších hodnot.

1943: Bombardování

Hitlerem rozpoutaná Druhá světová válka se od roku 1943 vrací do Německa. Stále častější nálety aliančních bombardovacích svazů zasahují vedle četných průmyslových zařízení především civilní obyvatelstvo ve velkých německých městech. V prostředí "totální války" je řádná technická kontrola prakticky nemožná. Nejen členské společnosti, ale i spolky samotné jsou dotčeny ničením. V Mannheimu utrpí hlavní správa kontrolního spolku příslušného pro Bádensko a Württembersko ji v roce 1943 několik zásahu bombou. Do konce války utrpí vážné škody i budovy spolků v Augsburgu, Mnichově, Norimberku, Stuttgartu, Ulmu a Würzburgu. Regionální činnost TÜV tak naprosto končí.

1948: Založení nové společnosti na západě

Zatímco je technická bezpečnost v sovětské okupační zóně věcí státu, mohou se na západě znovu etablovat kontrolní spolky. Nejprve pracují ve velmi nejasné právní pozici bez oficiálního uznání, avšak trpěné aliančními okupačními úřady. Ještě před založením Spolkové republiky je v letech 1948 a 1949 většina regionálních organizací znovu zapsána do rejstříku spolků. Na základě nových stanov se západoněmecké společnosti TÜV vracejí k samosprávě. Místo nuceného členství zavedeného v roce 1938 se vrací princip dobrovolnosti.

1951: Dopravní bezpečnost se stává prioritou

Vlastní auto je pro mnoho západních Němců v době hospodářského zázraku úplně nahoře na seznamu přání. Stále intenzivnější individuální doprava však přerůstá do bezpečnostního problému. Již v roce 1951 reaguje zákonodárce tak, že předepisuje pravidelné technické kontroly všech motorových vozidel podléhajících registraci. Prováděním kontrol jsou pověřeny téměř všude Technické kontrolní spolky. Kromě toho přebírají spolky důležitou úlohu při zvyšování bezpečnosti dopravního provozu. Průkopníkem je TÜV Stuttgart, který v březnu 1952 zakládá zdravotně psychologický ústav pro bezpečnost provozu. Pod záštitou MPI se má prověřovat způsobilost k řízení motorových vozidel u řidičů s častými nehodami nebo řidičů se zvláštními zdravotními potížemi. V listopadu 1954 se první Zdravotně psychologický kontrolní orgán (MPU) otevírá i v Bavorsku.

1957: Začátky jaderné energie

Na konci padesátých let minulého století je jaderná energie celosvětově pokládána za technologii budoucnosti. Napříč politickým spektrem vládne jednotný názor, že Spolková republika by měla ve využívání téměř

neomezených zdrojů nukleární energie jít příkladem. Na podzim 1957 zřizuje TÜV Bavorsko pracovní skupinu Jaderná energie a ochrana před zářeními a zpracovává bezpečnostní posudek pro výzkumný reaktor Mnichov, který je 31. října stejného roku uveden do provozu. I při výstavbě první pokusné jaderné elektrárny v Kahlu u Aschaffenburgu (1958–1960) a při zřízení první německé produktivní elektrárny v Gundremmingenu (1963–1966) jsou znalci mnichovského TÜV žádáni jako znalci.

1964: Obchodní činnost v zahraničí

Již v šedesátých letech minulého století přicházejí první snahy o rozšíření obchodní činnosti za německé a evropské hranice. Znalci TÜV jsou pravidelně povoláváni do zahraničí, aby pomohli při objasnění technických závad - zejména v případech, kdy dotčená zařízení dodaly německé firmy. Pracovníci TÜV Bavorsko se tak v roce 1964 vydávají do Jižní Afriky, aby tam analyzovali havárii na osobní visuté lanovce. Znalci TÜV Bádensko v té době pravidelně cestují do Francie, aby tam zpracovali vzorové posudky pro vozidla, která mají být importována do Spolkové republiky.

1969: První dceřiná společnost

Zatímco veřejnost vnímá spolky TÜV jako společnosti, které ulehčují státu a přebírají činnosti, jako je kontrola motorových vozidel a znalecká podpora průmyslových zařízení, zůstávají jako aktéři v soukromém hospodářství často ještě neviditelné. TÜV Bavorsko však na konci šedesátých let minulého století poprvé přehazuje výhybky pro obchodní modely ve volné konkurenci, což je dnes typické pro TÜV SÜD: v roce 1969 spolek kupuje elektrotechnickou poradenskou společnost Elektroberatung Bayern GmbH (EBB), která vznikla již v roce 1926 jako poradenská firma pro elektrifikaci bavorského zemědělství. Díky této akvizici je německý TÜV prostřednictvím dceřiné společnosti poprvé činný ve volné soutěži.

1973: Kolektivní smlouvy

Celkem osm z jedenácti Technických kontrolních spolků činných ve Spolkové republice se v roce 1972 slučuje do tarifního společenství TÜV e.V.. Zpočátku byl součástí této party i TÜV Bavorsko. Když však byla v srpnu 1973 představena první, hlavně odbory ÖTV vyjednaná kolektivní smlouva, vyslovilo se asi 75 procent zaměstnanců tehdejšího TÜV Bavorsko proti přijetí. V říjnu 1973 založilo jedenáct zaměstnanců v Mnichově - Unterhachingu zájmový svaz "Zaměstnanci v Technické kontrole (btü)".

1977: Prověřená bezpečnost

Lyžařské vázání je citlivý produkt. Chyby v konstrukci nebo výrobní vady mohou vést k fatálním úrazům. Jak se však mohou spotřebitelé orientovat, když účinná kontrola kvality předpokládá měřicí laboratoř a fundované znalosti v oblasti sportovního lékařství? Tuto otázku si kladou vynalézaví zaměstnanci TÜV Bavorsko, kteří si svou vlajku dali "Bezpečnost pro spotřebitele". Na spolkovém ministerstvu práce vzniká myšlenka obecně uznané pečeti "Prověřené bezpečnosti" (značka GS). Koncept není nový, všechny pokusy o etablování plošného kontrolního razítka však dosud padly, protože se průmysl, svazy, kontrolní úřady a politická reprezentace nedokázaly shodnout. Tentokrát je však tato iniciativa úspěšná: V zimě 1977/78 se symbol GS dostává na stovky tisíc lyží v obchodech ve Spolkové republice. Brzy ho spotřebitelé znají téměř stejně, jako "plaketu TÜV" u automobilů.

1980: Jednotná kvalifikace

V roce 1979 se Technické kontrolní svazy Bádensko, Bavorsko, Sársko a Stuttgart usnášejí na založení školy pro zaměstnance. Po zahájení její činnosti 1. ledna 1980 se rychle ukazuje, že kvalifikace a další vzdělávání na jednotném základu má celou řadu výhod: Účastníci seminářů vzájemně profitují ze svých zkušeností.

1983: Nová centrála v Mnichově

Po 80 letech opouští TÜV Bavorsko budovu spolku na adrese Kaiserstraße, Mnichov-Schwabing, a zřizuje novou hlavní správu na adrese Westendstraße - dnešní koncernovou centrálu TÜV SÜD. Souběžně je v sousední ulici Ridlerstraße vysvěceno moderní kontrolní středisko. Stěhování však má být i výrazem kulturních změn: Blíže k zákazníkům, to je naše deviza.

1989: TÜV Product Service GmbH

V memorandu, které vzniklo pod vedením Wolfharta Hausera, představuje TÜV Bavorsko v roce 1988 svou strategii "Worldwide Approval", celosvětově uznávanou certifikaci produktů. I ve vlastních řadách naráží tato idea nejprve na skepsi. Hauser se však nenechá odradit. Podněcuje německé TÜV ke společnému založení organizace, která bude soukromě podnikat i za hranicemi původních kontrolovaných území. Globálním společenstvem má nabídnout jedinečnou službu, která jim zajistí uvedení jejich produktů na trhy po celém světě pouze s jedním jediným certifikačním partnerem. Podstatnou podporu konceptu poskytuje Karl Eugen Becker, který TÜV Bavorsko velmi úspěšně řídí a modernizuje již od roku 1983. Uvolňuje se tak cesta k založení TÜV Product Service GmbH, která v roce 1989 začíná pracovat jako společný podnik Technických kontrolních spolků Bavorsko, Hannover a Hesensko.

1990: Nové firmy a fúze

V březnu 1990 bývalí pracovníci úřadu pro technickou kontrolu NDR znovu ožívují saský kontrolní spolek původně založený v roce 1878 v Chemnitzu. Založení TÜV Chemnitz (od července 1990 TÜV Sasko) podporuje TÜV Bavorsko. Obě strany pracují na brzké fúzi, která se uskuteční v roce 1992. V roce 1990, v roce znovusjednocení, jsou na řadě nejprve TÜV Bádensko a TÜV Stuttgart: Z těchto dvou kontrolních spolků vzniká TÜV Südwest. Ekonomickou a politickou sférou již dlouho požadované sloučení obou organizací TÜV v Bádensku-Württembersku se stává skutečností.

1991: První pobočky v Asii a USA

Oblast obchodní činnosti Product Service (produktové služby) se stává motorem dalšího rozvoje zahraničního obchodu. Současně s růstem v Německu vznikají první asijské pobočky v Hongkongu, Japonsku a Taiwanu. Současně s tím se v Severní Americe zakládají dceřiné společnosti TÜV Product Service Inc. s pobočkami v Kalifornii, Massachusetts a Oregonu, jakož i Emaco Product Service Inc. v San Diegu.

1996: Vzniká TÜV SÜD

S 8.500 zaměstnanci a s obratem 1,4 miliardy německých marek vzniká největší Technický kontrolní spolek v Německu. Se zpětnou platností k 1. lednu 1996 dochází ke sjednocení koncernu TÜV Bavorsko a TÜV Südwest do akciové společnosti TÜV Süddeutschland AG (od roku 2005: TÜV SÜD AG). Také TÜV Hesensko se usnesením valné hromady členů v březnu stejného roku stává součástí nové společnosti. Karl Eugen Becker, předseda představenstva nově založené akciové společnosti a důležitý strůjce fúze, chce nyní společnost rozvíjet hlavně na mezinárodní úrovni.

1998: TÜV SÜD na síti

Cesta na World Wide Web začíná pro TÜV SÜD v roce 1998. V té době se kromě koncernových internetových stránek spouštějí také specializované služby. Řidiči se nyní mohou na státní technickou kontrolu a kontrolu emisí přihlašovat online a minimalizovat tak čekací dobu. Také semináře TÜV SÜD Akademie si nyní můžete rezervovat online. V době, kdy mnoho firem chápe svou internetovou prezentaci především jako lepší vizitku, již TÜV SÜD využívá první interaktivní možnosti sítě.

2001: Oktagon

Mnohým řidičům to připomíná šestihrannou plaketu na jejich vozidle: modrý osmiúhelník od TÜV SÜD, který se od devadesátých let minulého století používá na zdravotnických produktech. Oficiálním logem firmy se stává symbol 2001. O pět let později dostává oktagon díky přidanému stínování trojrozměrný vzhled. Oktagon je dobře přijímán i na mezinárodní úrovni: Osmička není kladně zakotvena jen v západní tradici, ale je vnímána i v Číně jako šťastné číslo. A kdo má ještě telefon s tlačítkovou klávesnicí, ví, že u čísla 8 jsou písmena "TUV".

2006: Mezinárodní milníky

V březnu 2006 dokončuje TÜV SÜD dosud největší akvizici v historii firmy a přebírá skupinu PSB se sídlem v Singapuru. Protože PSB má v Jižní Asii kromě jiného silnou pozici v oblasti systémů řízení a produktových kontrol, je její převzetí považováno za rozhodující milník při budování obchodní činnosti v Asii. V následujícím roce bude výhybka do budoucnosti přehozena i na druhém konci asijského kontinentu: Pod záštitou TÜVTÜRK začne TÜV SÜD společně se dvěma regionálními partnery budovat v Turecku síť asi 200 automobilových servisních středisek, která od roku 2009 zajistí pravidelnou státní technickou kontrolu přibližně dvanácti miliónů automobilů registrovaných v zemi podle německého vzoru.

2009: Vize automobilu bez emisí

Technické kontrolní spolky jsou již od začátků průmyslové společnosti průkopníky nových technologií. V roce 2009 TÜV SÜD na tuto tradici navazuje a podporuje uvedení automobilů na elektrický pohon na trh. Zatímco TÜV Hanse GmbH, která je součástí koncernu od roku 2004, pracuje na detailním katalogu kontrol pro elektromobily, koncipuje TÜV SÜD v Mnichově celosvětově první dynamicky crashtest pro automobily s lithium-iontovým akumulátorem. V roce 2010 provede TÜV SÜD celosvětově první technickou kontrolu plně elektrického osobního automobilu a zpracuje první registraci elektromobilu v rámci EU. Společnost si v roce 2009 stanoví ambiciózní cíl stát se celosvětovou jedničkou na trhu kontrol baterií pro elektromobily.

2010: Převzetí GRC

V oblastech řízení rizik a prevence škod je severoamerická společnost Global Risk Consultants Group považována za celosvětovou jedničku. V květnu 2010 se skupina stává součástí koncernu TÜV SÜD. Je to jen jedna z celé řady mezinárodních akvizic, které koncern TÜV SÜD posílí ve druhém desetiletí 21. století. To značí jednak solidní finanční základnu, jakož i cíl koncernu starat se celosvětově o bezpečnost a kvalitu.

2015: Skutečná internacionalita

Počet zaměstnanců v TÜV SÜD již roky plynule roste. Na jaře 2015 zaměstnává TÜV SÜD poprvé více pracovníků v zahraničí než v Německu. Tento vývoj je důkazem důvěry zákazníků a výsledkem 150 let úspěšné práce zaměstnanců TÜV SÜD. Pevné kořeny a od roku 1866 stejný úkol, tedy chránit osoby, životní prostředí a materiální hodnoty před škodlivým působením techniky, vytvoří i v budoucnu základ pro úspěch koncernu.

Kontakt:

Štefánia Recskyová PR & Marketing Manager TÜV SÜD Czech s.r.o. Novodvorská 994/138, Praha 4	Tel: +420 724 533 360 Email: stefania.recskyova@tuv-sud.cz Internet: www.tuv-sud.cz
--	--

TÜV SÜD je vedoucím mezinárodním koncernem v oblasti poskytování služeb ve strategických oblastech PRŮMYSL, MOBILITA a CERTIFIKACE. S více než 20 000 pracovníky poskytujeme služby na 800 místech celého světa. Mezioborové týmy specialistů TÜV SÜD zajišťují optimalizaci techniky, systémů a know-how. Jako procesní partneři posilují konkurenceschopnost našich zákazníků na globálním trhu.